

สรุปสาระสำคัญผลการดำเนินงาน

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปีงบประมาณ 2546

1. ความเป็นมา

1.1 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีหน้าที่รับผิดชอบและดำเนินงานตามพระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2521 พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 ระเบียบว่าด้วยงบประมาณของรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2522 และระเบียบการก่อหนี้ของประเทศ พ.ศ. 2528 โดยกำหนดโครงสร้างการบริหารงานออกเป็น 2 ส่วน คือ คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (กก.สศช.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

1.2 ตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2521 กำหนดให้มีคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (กก.สศช.) จำนวน 15 คน ประกอบด้วย ประธานกรรมการ 1 คน และกรรมการที่มีความรู้ ความเจตจำนงหรือมีประสบการณ์ในทางเศรษฐกิจและสังคมอีกไม่เกิน 9 คนซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้ง และหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องอีกจำนวน 5 คน ได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ทั้งนี้กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ทำหน้าที่เป็นเลขานุการคณะกรรมการฯ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี และหากครบวาระประธานกรรมการ กรรมการที่มีความรู้ ความเจตจำนงหรือมีประสบการณ์ในทางเศรษฐกิจและสังคมซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้ง อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

1.3 ตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2521 กำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีหน้าที่เสนอแนะและให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมต่อคณะรัฐมนตรี พิจารณาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและข้อเสนออื่น ๆ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีและเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรี ในกิจการเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่นายกรัฐมนตรีขอให้พิจารณาตลอดจนจัดให้มีการประสานงานระหว่างสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกับส่วนราชการ

และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง ทั้งในด้านการจัดทำแผนงานโครงการพัฒนาและการปฏิบัติงานตามแผน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

1.4 ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2521 ให้อำนาจคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในการแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามที่คณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมอบหมาย ซึ่งในปีงบประมาณ 2546 ได้แต่งตั้งและปรับปรุง คณะอนุกรรมการรวม 4 คณะ คือ คณะอนุกรรมการประสานการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน : เมืองนำอยู่ คณะอนุกรรมการพัฒนาทุนทางสังคม ปรับปรุงองค์ประกอบคณะอนุกรรมการพิจารณางบลงทุนของ รัฐวิสาหกิจ และคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง คณะอนุกรรมการดังกล่าวมีอำนาจ หน้าที่ และความรับผิดชอบ ดังนี้

1) คณะอนุกรรมการประสานการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน : เมืองนำอยู่ มีหน้าที่ความรับผิดชอบเรื่องการพัฒนาเมือง นโยบาย ยุทธศาสตร์ แนวทาง มาตรการ และเสนอแนะ แผนงานโครงการพัฒนาเมืองนำอยู่ ชุมชนนำอยู่ และการติดตามประเมินผลยุทธศาสตร์ในระดับ ชุมชนเมือง ภูมิภาคและประเทศ รวมถึงการจัดทำดัชนีวัดความเป็นเมืองนำอยู่ ชุมชนนำอยู่ และ ประสานงานและสนับสนุนการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมการพัฒนาเมืองนำอยู่ ชุมชนนำอยู่ ร่วมกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชน และองค์กรพัฒนาชุมชน รวมทั้งให้คำแนะนำทางวิชาการและ เทคนิคกระบวนการพัฒนาเมืองนำอยู่ ชุมชนนำอยู่

2) คณะอนุกรรมการพัฒนาทุนทางสังคม มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดกรอบ แนวคิดในการพัฒนาและใช้ประโยชน์จากทุนทางสังคม กำหนดแนวทางและวิธีการประเมินทุนทาง สังคมที่มีอยู่ของประเทศไทย จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาทุนทางสังคมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อ นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ผลักดันการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาทุนทางสังคมไปแปลงสู่การปฏิบัติ โดยเน้นการจัดทำแผนงาน/โครงการภายใต้ความร่วมมือของหน่วยงานต่าง ๆ อย่างเป็นบูรณาการ รวมถึงการสร้างและพัฒนาระบบการติดตามประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนาทุนทางสังคมเพื่อการ พัฒนาที่ยั่งยืน แล้วจึงรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะรัฐมนตรีเป็นระยะ

3) ปรับปรุงองค์ประกอบคณะอนุกรรมการพิจารณางบลงทุนของรัฐวิสาหกิจ เนื่องจากปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้มีการแบ่ง ส่วนราชการภายในใหม่ตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2545 รวมทั้งการปรับปรุงกระบวนการ พิจารณางบประมาณประจำปีของรัฐวิสาหกิจ ดังนั้น จึงเห็นสมควรปรับปรุงองค์ประกอบ คณะอนุกรรมการพิจารณางบลงทุนของรัฐวิสาหกิจให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับโครงสร้างการ บริหารงานของสำนักงานฯ และเพื่อให้ผู้ที่รับผิดชอบดูแลงานงบลงทุนได้มีการพิจารณาร่วมกันอย่าง ครบวงจร โดยมีอำนาจและหน้าที่พิจารณางบลงทุนของรัฐวิสาหกิจ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ เพื่อให้รัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งถือปฏิบัติ

4) คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง มีอำนาจและหน้าที่ในการประสานเครือข่ายทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติให้เกิดการนำไปประยุกต์ใช้ในภาคส่วนต่าง ๆ ของสังคม กระตุ้นและสนับสนุนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงของภาคีฝ่ายต่าง ๆ ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและก่อให้เกิดความเป็นพลวัตในตัวเอง กำหนดกลยุทธ์และกิจกรรมหลัก ๆ ของการดำเนินงาน ตลอดจนจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมภายใต้แผนการปฏิบัติงานในการสร้างขบวนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง และให้คำแนะนำในการปฏิบัติงานขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงการประสานเชื่อมโยงเครือข่าย และการระดมทุน

1.5 คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดปัจจุบันได้รับการแต่งตั้งจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2544 โดยปฏิบัติหน้าที่ระหว่าง วันที่ 4 กรกฎาคม 2544 – 3 กรกฎาคม 2548 จำนวน 15 คน ประกอบด้วย

1)	นายทนง พิทยะ	ประธานกรรมการ
2)	นายพนัส สิมะเสถียร	กรรมการ
3)	นายประเวศ วะสี	กรรมการ
4)	นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา	กรรมการ
5)	นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา	กรรมการ
6)	นายไผ่สิต ปั่นเปี่ยมรัชฎ์	กรรมการ
7)	นางจุรี วิจิตรวาทการ	กรรมการ
8)	นายกฤษณพงศ์ กีรติกร	กรรมการ
9)	นายนิพนธ์ พัวพงศกร	กรรมการ
10)	นายประสิทธิ์ โสวิไลกุล	กรรมการ
11)	เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน	กรรมการ
12)	ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ	กรรมการ
13)	ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	กรรมการ
14)	ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย	กรรมการ
15)	เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	กรรมการและเลขานุการ

1.6 คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีกำหนดการประชุมทุกเดือน โดยจะดำเนินการพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศใน 3 ลักษณะ คือ

1) พิจารณานโยบายเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาของประเทศ ทั้งระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว

2) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนงาน โครงการของกระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจ ที่มีลักษณะเป็นโครงการพัฒนา ซึ่งมีใช้การบริหารงานตามปกติของส่วนราชการ เป็นโครงการที่มีวงเงินลงทุนสูง หรือใช้เงินกู้จากต่างประเทศ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

3) พิจารณาให้ข้อคิดเห็นต่อนายกรัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมเฉพาะเรื่องตามที่นายกรัฐมนตรีขอให้พิจารณา

2. สรุปผลการดำเนินงานของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ในรอบปีงบประมาณ 2546 (1 ตุลาคม 2545-30 กันยายน 2546) คณะกรรมการฯ ได้มีการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ รวม 28 เรื่อง จำแนกได้เป็น 4 กลุ่ม คือ การดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบาย การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จำนวน 11 เรื่อง การพิจารณางบประมาณรัฐวิสาหกิจ จำนวน 1 เรื่อง บทบาทภารกิจของสำนักงานฯ 3 เรื่อง และการพิจารณาความเหมาะสมแผนงาน/โครงการพัฒนาสาขาต่าง ๆ จำนวน 13 เรื่อง ทั้งนี้เป็นเรื่องที่ สศช. ได้นำความเห็นของคณะกรรมการฯ เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณา รวม 23 เรื่อง ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติแล้ว จำนวน 10 เรื่อง ประกอบด้วย

- (ร่าง) แผนแม่บทการพัฒนาประชากรในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9
 - รายงานผลการศึกษาโครงการพัฒนาดัชนีวัดผลการพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี
 - การพิจารณางบประมาณประจำปี 2547 ของรัฐวิสาหกิจ
 - แนวทางการบริหารจัดการโครงการขนาดใหญ่ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 - แผนพัฒนาระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9
 - การให้เอกชนเข้าร่วมดำเนินงานในโครงการคลังสินค้า โครงการครัวการบิน โครงการอุปกรณ์บริการภาคพื้นและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการซ่อมบำรุง และโครงการระบบให้บริการเชื้อเพลิงอากาศยาน (Hydrant) ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิของบริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)
 - โครงการจัดหาเครื่องบินตามแผนวิสาหกิจ 2545/46-2549/50 ของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)
 - โครงการขยายบริการโทรศัพท์ 565,500 เลขหมาย ของ บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
 - แผนการดำเนินงานตามภารกิจหลักของการเคหะแห่งชาติ (พ.ศ. 2546-2549)
 - โครงการเพื่อการพัฒนาประจำปี 2547 ของการประปาส่วนภูมิภาค
- โดยมีสาระสำคัญของเรื่องที่คณะกรรมการฯ พิจารณา สรุปได้ดังนี้

2.1 การดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาให้ความเห็นข้อเสนอแนะแนวทางเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รวม 11 เรื่อง ดังนี้

1) การจัดทำกรอบการใช้จ่ายภาครัฐระยะปานกลาง (Medium Term Expenditure Framework : MTEF) เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อให้การจัดสรรทรัพยากรภาครัฐเพื่อการพัฒนาและการบริหารงบประมาณของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการปฏิรูปกระบวนการงบประมาณและแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ในด้านนโยบายเศรษฐกิจมหภาคที่ได้ให้ความสำคัญกับการแก้ไขหนี้สาธารณะ การจัดทำกรอบการใช้จ่ายระยะปานกลางของรัฐบาลในเบื้องต้น สศช. ใช้ข้อมูลจากกรอบมาตรการที่สำคัญ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุข และด้านคมนาคมขนส่ง และสื่อสาร ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นว่ากรอบการใช้จ่ายที่ สศช. เสนอเป็นการส่งสัญญาณสำคัญให้รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักถึงข้อจำกัดของงบประมาณที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และมีมติมอบหมายให้ สศช. นำเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาและเสนอสำนักงบประมาณเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำ MTEF ในรายละเอียดตามร่างพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณฉบับใหม่ รวมทั้งเห็นชอบให้ สศช. ขยายขอบเขตการจัดทำ MTEF ให้ครอบคลุมรายจ่ายของภาครัฐทั้งหมด ซึ่งครอบคลุมงบประมาณของรัฐบาล องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจต่อไป

2) รายงานผลการสัมมนาโครงการศึกษาวิจัยแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยร่วมกับ Prof. Michael E. Porter สศช. ได้ร่วมกับสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์ และทีมงาน Prof. Micheal E. Porter ทำการศึกษาวิจัยแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนา ซึ่งผลของการศึกษามีประเด็นสำคัญ 5 ประเด็น คือ หนึ่ง กรอบแนวคิดวิเคราะห์ Diamond Model มองว่าขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศจะขึ้นกับองค์ประกอบ 4 ประการที่จะช่วยผลักดันให้มีการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ สอง นโยบายและมาตรการระดับมหภาคไม่เพียงพอต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ สาม ข้อเสนอประเด็นเชิงนโยบายเพื่อก้าวไปสู่เป้าหมายในการเป็นระบบเศรษฐกิจที่มีสมรรถนะสูง สี่ การประเมินวิสัยทัศน์สู่ความเป็นเลิศของอุตสาหกรรมที่มีความเป็นไปได้และไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และ ห้า ประเด็นที่ควรดำเนินงานโดยทันที ซึ่งคณะกรรมการฯ รับทราบผลการสัมมนาโครงการศึกษาฯ และมีข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในเรื่องจัดตั้งองค์กรที่เป็นกลไกผลักดันการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การผลิตบุคลากรของมหาวิทยาลัยการพัฒนากลุ่มเครือข่ายธุรกิจ การตลาดกฎหมาย การท่องเที่ยวและความสอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน

3) ทูทางสังคม สศช. ได้เสนอ (ร่าง) กรอบแนวคิดการพัฒนาทุนทางสังคมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนให้คณะกรรมการฯ พิจารณา เนื่องจากทุนทางสังคมมีความสำคัญในการเป็นปัจจัยเกื้อหนุนที่ดีในการพัฒนาประเทศทุกด้านภายใต้ระบบการบริหารจัดการที่เหมาะสมกับบริบทของ

สังคมไทย ซึ่งภายใต้ข้อเสนอดังกล่าวทุนทางสังคมที่มีอยู่ในประเทศไทย จำแนกออกเป็น 3 ลักษณะ คือ ทุนมนุษย์ ทุนที่เป็นสถาบัน และทุนทางปัญญาและวัฒนธรรม โดยมีแนวทางการดำเนินงาน คือ จัดระดมความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิและภาคีการพัฒนาต่างๆ นำเสนอร่างดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีและผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อกำหนดกลไกการทำงานในรายละเอียด การประมวล สังเคราะห์สร้างองค์ความรู้ และการศึกษาวิจัย รวมทั้งการจัดทำตัวชี้วัดและระบบการติดตามประเมินผล ตลอดจนเผยแพร่ต่อสาธารณะ คณะกรรมการฯ เห็นด้วยกับ (ร่าง) กรอบแนวคิดของ สศช. และให้ข้อเสนอแนะเพื่อใช้ประกอบเป็นแนวทางในการดำเนินงาน กล่าวคือ ควรเลือกดำเนินการในเรื่องหลัก ๆ (Core Activities) ก่อน โดยร่วมมือกับกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รวมทั้งใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่สู่สาธารณชน

4) ประเมินการความต้องการงบประมาณด้านการพัฒนาคนและสังคม

ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) สศช. ได้ประเมินการความต้องการงบประมาณด้านการพัฒนาคนและสังคมในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 เนื่องจากว่าภาระงบประมาณด้านนี้มีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นอีกมาก เมื่อคำนึงถึงข้อผูกพันตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญและนโยบายของรัฐบาลทั้งในส่วนนโยบายเร่งด่วนและนโยบายปกติ ซึ่งผลของการประเมินการภายใต้สมมติฐานให้งบประมาณและโครงการต่อเนื่องเพิ่มในอัตรา/ระดับที่ใกล้เคียงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ยังไม่มีการทบทวนนโยบายและแผนงานโครงการต่าง ๆ เน้นการจัดสรรงบประมาณให้งานที่เป็นไปตามข้อผูกพันอย่างพอเพียงตามรัฐธรรมนูญ นโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 พบว่า แนวโน้มความต้องการงบประมาณจะตกประมาณ 2,472,656.2 ล้านบาท โดยเป็นงบด้านการศึกษา ร้อยละ 25.9 – 26.8 ของงบประมาณ (เทียบกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ร้อยละ 24.6) และงบสาธารณสุข ร้อยละ 9.8-10.2 ของงบประมาณ (เทียบกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ร้อยละ 7.6) และเมื่อพิจารณาความเป็นไปได้แล้ว สรุปได้ว่าไม่สามารถจัดสรรให้เป็นไปตามแนวโน้มความต้องการข้างต้นได้

เพื่อให้งานด้านพัฒนาคนและสังคมในเรื่องสำคัญ ๆ ได้รับการจัดสรรทรัพยากรอย่างเพียงพอจึงมีข้อเสนอแนะในเบื้องต้นเรื่องแหล่งที่มาของวงเงินการพัฒนาคนและสังคม การจัดลำดับความสำคัญการดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ รวมถึงทบทวนแผนงาน/โครงการที่ล้าสมัย หมดความจำเป็นและไม่สอดคล้องกับนโยบาย/แผน ซึ่งคณะกรรมการฯ ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรพิจารณาปรับวิธีการประมาณกรอบงบประมาณในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ใหม่ให้สอดคล้องกับระบบงบประมาณแบบใหม่ที่เน้นเรื่องผลผลิตและผลลัพธ์เป็นหลักหรือระบบงบประมาณฐานศูนย์ ซึ่งอาจจะทำให้กรอบงบประมาณลดลงจากที่ประมาณการไว้

5) (ร่าง) แผนแม่บทการพัฒนาประชากรในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9

(พ.ศ. 2545-2549) มีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาโครงสร้างประชากรให้เหมาะสม พัฒนาคุณภาพประชากรให้มือนามัยการเจริญพันธุ์ที่ดี รวมถึงให้การกระจายตัวประชากรเป็นไปอย่างเหมาะสม และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงกำหนดยุทธศาสตร์ไว้ 4 ยุทธศาสตร์ คือ การรักษาแนวโน้มภาวะเจริญพันธุ์ให้อยู่ระดับไม่ต่ำกว่า 1.8 การพัฒนาคุณภาพพื้นฐานประชากร การส่งเสริม

การกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาระบบข้อมูลการศึกษาวิจัย และความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกประเทศ ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้เห็นชอบกับ (ร่าง) แผนแม่บทดังกล่าวและมีมติให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนปฏิบัติการและให้สำนักงานประมาณใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณประจำปีต่อไป

6) กลยุทธ์การจัดการปัญหาความยากจนในปีงบประมาณ 2546-2547

จากการศึกษาวิเคราะห์รายจ่ายงบประมาณเพื่อการแก้ไขปัญหาความยากจนช่วงปี 2543-2546 พบว่า รายจ่ายงบประมาณที่ภาครัฐให้การสนับสนุนนั้นเพียงพอสำหรับแก้ไขปัญหาความยากจนของประเทศ แต่ต้องบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพที่ตรงต่อกลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ และตรงกับสาเหตุของความยากจนมากที่สุด ดังนั้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการแก้ไขปัญหาความยากจนได้จริง สศช. ได้ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและภาคีการพัฒนาต่างๆ จัดทำกลยุทธ์การจัดการปัญหาความยากจนในปีงบประมาณ 2546-2547 ซึ่งประกอบด้วย แนวทางการจัดการรายจ่ายงบประมาณสำหรับการแก้ไขปัญหาความยากจนพร้อมด้วยข้อเสนอแนะสำหรับการจัดสรรงบประมาณประจำปี 2546-2547 การกำหนดพื้นที่เป้าหมายเพื่อการแก้ไขปัญหาความยากจน และการบูรณาการแผนชุมชนเพื่อความเข้มแข็งของชุมชนและเอาชนะความยากจน ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นชอบกับกลยุทธ์ดังกล่าว โดยมีข้อเสนอแนะว่าการแก้ไขปัญหาความยากจนต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างองค์ความรู้ให้แก่คนจนในการแก้ปัญหาของตนเอง

7) แนวทางการบริหารจัดการโครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ในขณะที่รัฐบาลได้มุ่งเน้นให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ แต่จากการสำรวจความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวในปี 2543 ทั่วประเทศ พบว่า ร้อยละ 60 อยู่ในสภาพเสื่อมโทรม/จำเป็นต้องฟื้นฟู พัฒนาและอนุรักษ์ภายใต้การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน สศช. จึงได้ร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จัดสัมมนา เพื่อกำหนดทิศทางและประเด็นเงื่อนไขเชิงบริหารจัดการที่สำคัญร่วมกันจากทุกภาคส่วนในการลงทุนและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของประเทศให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชนและในพื้นที่ โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมและเสริมสร้างความเข้มแข็งของท้องถิ่นเพื่อให้เกิดกระบวนการพัฒนาและดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยวที่มีความยั่งยืนได้อย่างแท้จริงแล้วนำผลการสัมมนาเสนอคณะกรรมการฯ ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นด้วยกับข้อเสนอโดยให้ใช้ให้เกิดเป็นกรณีทดลอง (Test Case)

8) โอกาสของเกษตรกรกับความสำเร็จของโครงการหนึ่งตำบล

หนึ่งผลิตภัณฑ์ : กรณีศึกษาในภาคกลาง สศช. ได้ดำเนินการศึกษาและจัดการสัมมนาเรื่องดังกล่าวโดยมีวัตถุประสงค์ให้หน่วยงานภาครัฐ เอกชน นักวิชาการ องค์กรเกษตรกร และผู้ที่เกี่ยวข้องได้ระดมความเห็นและร่วมกันพิจารณาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ และจุดอ่อน จุดแข็ง ของการดำเนินโครงการฯ เพื่อนำไปสู่การขยายโอกาสการผลิตและการตลาดของเกษตรกรให้สามารถพึ่งพาตนเองและแข่งขันได้ต่อไป พร้อมทั้งปรับปรุงวิธีดำเนินโครงการภาครัฐให้สอดคล้องกับวิถี

ชุมชนมากขึ้น โดยใช้กรณีตัวอย่างของกลุ่มเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จในภาคกลาง เป็นกรณีศึกษา ซึ่งผลจากการสัมมนาชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นและแนวทางสนับสนุนและประสานงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ แนวทางการพัฒนาสินค้าเกษตรให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดมากขึ้น รวมถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของกลุ่มเกษตรกรและการถ่ายทอดแนวความคิดเพื่อนำไปเป็นบทเรียนในการพัฒนาต่อไป เมื่อคณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นควรให้ยึดปรัชญาหลักของโครงการในการพัฒนามูลค่าเพิ่มของสินค้าหลักในท้องถิ่น ที่มีศักยภาพอยู่แล้วให้เป็นผลิตภัณฑ์ดีเด่น

9) รายงานผลการศึกษาโครงการพัฒนาต้นน้ำวัดผลการพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี สศช. ได้ว่าจ้างให้สถาบันพระปกเกล้าเป็นที่ปรึกษาในการศึกษาโครงการข้างต้นเพื่อใช้ในการติดตามความก้าวหน้าและวัดผลสำเร็จของการพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดีของภาครัฐ ซึ่งผลของการศึกษาพบว่าโดยหลักการบริหารจัดการที่ดีมีใช้หลักการที่เป็นรูปแบบทฤษฎีการบริหารแต่เป็นหลักการที่มุ่งเน้นการปฏิบัติ ซึ่งหากมีการนำมาใช้เพื่อการบริหารงานแล้ว จะนำมาซึ่งผลลัพธ์ที่ดีที่สุด ซึ่งกรอบแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาตัวชี้วัดประกอบด้วย 6 ประการ ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักสำนักับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า คณะกรรมการฯ เห็นชอบให้นำแนวคิดดังกล่าวไปใช้อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งมีความใกล้ชิดและมีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนโดยตรง

10) การสร้างขบวนการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สศช. ได้อัญเชิญปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นปรัชญานำทางในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศฉบับที่ 9 อย่างไรก็ดี เนื่องจากยังมีความเข้าใจที่ไม่ชัดเจนและมีการตีความที่หลากหลายเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สศช. และสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ (ทก.) ได้ร่วมกันจัดสัมมนาเรื่องการพัฒนากรอบแนวคิดและการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลงานข้างต้น จากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ และจุดประกายให้เกิดการบูรณาการกรอบความคิดที่เกี่ยวข้องกับหลักปรัชญาฯ ให้สามารถนำความเข้าใจที่ถูกต้องร่วมกันเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ไปประยุกต์ใช้เข้ากับหน้าที่และบทบาทของแต่ละบุคคลได้อย่างเหมาะสม และเกิดผลในทางปฏิบัติมากขึ้น ซึ่งผู้เข้าร่วมสัมมนาเห็นตรงกันให้มีการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงไปในทุกระดับ และศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเพื่อสร้างองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการนำไปประยุกต์ใช้ได้ และยังได้เสนอให้ สศช. เป็นหน่วยงานหลักในการสร้างขบวนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นชอบและสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ไปยังประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อให้มีความเข้าใจในกรอบแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมากยิ่งขึ้น และสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

11) **การแก้ไขปัญหาด้านการเงินนอกระบบจากการให้บริการประชาชน** คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบกับดำรินของนายกรัฐมนตรีเรื่องการแก้ไขปัญหาด้านการเงินนอกระบบหรือรับสินบน รวมทั้งการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง วิธีการ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน อัตราค่าบริการและค่าธรรมเนียมในการติดต่อขอรับบริการเรื่องต่าง ๆ ของประชาชนให้มีความเหมาะสม ครบถ้วน โปร่งใส และให้รัฐมนตรีทุกท่านรับแนวทางดังกล่าวไปพิจารณา โดยแจ้งรายละเอียดผลการพิจารณาไปยัง สศช. ซึ่งหลังจากที่ สศช. ได้รวบรวมข้อมูลและผลการพิจารณาแล้ว สรุปได้ว่าไม่มีหน่วยงานใดแจ้งว่ามีการเรียกร้องหรือรับเงินนอกระบบ สำหรับหน่วยงานที่เรียกเก็บค่าบริการและค่าธรรมเนียมส่วนใหญ่เห็นว่าเรียกเก็บในอัตราที่เหมาะสม ในขณะที่ผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเงินนอกระบบในวงราชการ ทั้งโดยนักวิชาการ และหน่วยงานภาครัฐ ยืนยันว่าการเรียกร้องหรือรับเงินพิเศษจากการให้บริการแก่ประชาชนและธุรกิจมีอยู่อย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ดังนั้น สศช. ได้มีข้อเสนอในเรื่องดังกล่าวให้ทุกหน่วยงานดำเนินการปรับปรุงการปฏิบัติงาน การคิดค่าธรรมเนียมและบริการของหน่วยงานและการจัดสรรค่าตอบแทนแก่เจ้าหน้าที่ รวมถึงตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเฉพาะกิจทำหน้าที่ดูแลการปรับปรุงและพิจารณาอัตราค่าตอบแทน ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นชอบในหลักการตามข้อเสนอของ สศช.

2.2 การพิจารณางบประมาณประจำปี 2547 ของรัฐวิสาหกิจ

รัฐวิสาหกิจ 48 แห่ง (ไม่รวมบริษัท ปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย จำกัด (มหาชน) และองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร) เสนอขออนุมัติงบประมาณลงทุนประจำปี 2547 ทั้งสิ้น 304,561 ล้านบาท โดยคาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ จำนวน 248,109 ล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 81 ของงบประมาณลงทุนทั้งหมด) สศช. ซึ่งทำหน้าที่เป็นอนุกรรมการและเลขานุการของคณะอนุกรรมการพิจารณาการลงทุนของรัฐวิสาหกิจได้พิจารณากลับกรองข้อเสนอของงบประมาณประจำปี 2547 ของรัฐวิสาหกิจแล้ว เห็นควรปรับลดวงเงินดำเนินการลง 33,422 ล้านบาท และปรับลดประมาณการเบิกจ่ายลงทุนลง 31,248 ล้านบาท โดยให้รัฐวิสาหกิจดำเนินการลงทุนได้ 271,139 ล้านบาท และเบิกจ่ายได้ 216,861 ล้านบาท (ร้อยละ 79.98 ของวงเงินดำเนินการ) ซึ่งจะทำให้ฐานะรัฐวิสาหกิจโดยรวมขาดดุล 55,844 ล้านบาท หรือขาดดุลร้อยละ 0.9 ของ GDP โดยมีการเบิกจ่ายลงทุนใน 8 สาขา ดังนี้ สาขาพลังงาน 39,726 ล้านบาท สาขาส่ง 92,931 ล้านบาท สาขาสื่อสาร 32,488 ล้านบาท สาขาสถาปัตยกรรม 48,500 ล้านบาท สาขาอุตสาหกรรม 756 ล้านบาท สาขาเกษตรและทรัพยากรธรรมชาติ 473 ล้านบาท สาขาพาณิชย์และบริการ 720 ล้านบาท และสาขาสังคมและเทคโนโลยี 1,267 ล้านบาท

คณะกรรมการฯ เห็นชอบให้รัฐวิสาหกิจดำเนินการลงทุนในปี 2547 ได้ตามที่ สศช. เสนอและให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป ทั้งนี้ ให้ สศช. รับผิดชอบกำกับดูแลวงเงินเบิกจ่ายของรัฐวิสาหกิจทั้งในส่วนที่ได้รับอนุมัติแล้วและที่จะขออนุมัติเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับกรอบฐานะการ

ขาดดุลภาครัฐวิสาหกิจในปี 2547 ที่กำหนดไว้ที่ระดับร้อยละ 1.5 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) และรายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

2.3 บทบาทภารกิจของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณา รวม 3 เรื่อง ดังนี้

1) การปรับปรุงกระบวนการพิจารณางบประมาณประจำปีของรัฐวิสาหกิจ

เนื่องจากการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจในปัจจุบันได้ประสบปัญหาความล่าช้าในการดำเนินงาน มีปัญหาทางการเงินรุนแรง และผลการดำเนินงานขาดทุน ประกอบกับมีเงื่อนไขใหม่ที่มีผลต่อการพัฒนาวิสาหกิจ ซึ่งได้แก่ การปฏิรูประบบราชการและกระบวนการจัดทำงบประมาณแผ่นดิน แนวใหม่ สศช. จึงได้เสนอเรื่องการปรับปรุงกระบวนการพิจารณางบประมาณประจำปีของรัฐวิสาหกิจ ให้คณะกรรมการฯ พิจารณาให้ความเห็นชอบ เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยแนวทางการปรับปรุงกระบวนการพิจารณางบประมาณประจำปีของรัฐวิสาหกิจ ในเรื่องการปรับบทบาทของ สศช. ในการพิจารณางบประมาณลงทุนประจำปีของรัฐวิสาหกิจ แนวทางการพิจารณางบประมาณประจำปี ขั้นตอนการพิจารณางบประมาณประจำปี และการพิจารณาแผนงาน/โครงการลงทุนของรัฐวิสาหกิจ ซึ่งคณะกรรมการฯ ให้ความเห็นชอบและมีมติมอบหมายให้ สศช. นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการฯ ได้มีข้อสังเกตเพิ่มเติมในเรื่องการประมาณการการลงทุนและพิจารณากลับกรองงบประมาณประจำปีของรัฐวิสาหกิจ สศช. ต้องมีการศึกษากำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในภาพรวมและนโยบายรายสาขา (Sectoral Policy) หลักเกณฑ์การจัดลำดับความสำคัญในการลงทุน และการสร้างตัวชี้วัด การติดตามประเมินผลการลงทุนของรัฐวิสาหกิจทั้งในภาพรวมและระดับองค์กร รวมทั้งการศึกษาประเด็นระดับนโยบาย และควรพิจารณาระยะเวลาที่ใช้ในการประมาณการการลงทุนและพิจารณากลับกรองงบประมาณประจำปีให้เหมาะสม นอกจากนี้ ควรคงบทบาทในการกลั่นกรองโครงการลงทุนขนาดใหญ่ของรัฐวิสาหกิจ เนื่องจากจะมีผลต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว

2) แนวทางการบริหารจัดการโครงการขนาดใหญ่ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การต่อต้านการดำเนินการก่อสร้างโครงการขนาดใหญ่ด้านโครงสร้างพื้นฐานหลายโครงการจากประชาชนในพื้นที่และองค์กรเอกชน ได้ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศในภาพรวมทั้งด้านคุณภาพชีวิตของประชาชน การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ รวมถึงการสูญเสียโอกาสในการพัฒนา ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ภาครัฐจะต้องปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการโครงการขนาดใหญ่ให้สอดคล้องกับเงื่อนไขสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

เพื่อให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานมีความต่อเนื่องและสามารถตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศได้อย่างยั่งยืน สศช. ได้เสนอแนวทางการบริหารจัดการโครงการขนาดใหญ่ด้านโครงสร้างพื้นฐานต่อ กก.สศช. เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ซึ่งประกอบด้วย

หลักการ 3 องค์ประกอบ คือ การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การใช้หลักธรรมาภิบาลหรือการบริหารจัดการที่ดี (Good Governance) ในการดำเนินโครงการ และการกำหนดกลไกการบริหารจัดการ แนวทางการบริหารจัดการโครงการขนาดใหญ่ด้านโครงสร้างพื้นฐานและการมีส่วนร่วมของประชาชน สำหรับหน่วยงานภาครัฐควรกำหนดกรอบแนวทางดำเนินการเบื้องต้นตั้งแต่ขั้นริเริ่มโครงการ ขั้นการศึกษารายละเอียดโครงการ และการจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ขั้นการนำเสนอและตัดสินใจในโครงการ และขั้นการดำเนินโครงการและติดตามประเมินผล รวมถึงการปรับปรุง/แก้ไขระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องและการกำหนดกลไกการบริหารจัดการเพื่อทำหน้าที่สร้างความสมดุลระหว่างผู้เกี่ยวข้องกับการ ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้เห็นชอบในหลักการ และมอบหมายให้ สศช. รับไปดำเนินการเป็นหน่วยงานประสานและจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและแผนแม่บทรายสาขา (Infrastructure Development Strategy & Sectoral Master Plan) ที่ชัดเจน และเป็นแกนกลาง (Focal Point) เพื่อประสานการบริหารจัดการในช่วงเวลาที่ยังไม่มีการบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ตามรัฐธรรมนูญมาตรา 89 รวมทั้งมีความเห็นเพิ่มเติมเห็นควรให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) เข้ามามีส่วนร่วมกับโครงการและกำหนดกรอบกติกาให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติ ในการจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ของหน่วยงานเจ้าของโครงการ ควรให้สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงของพื้นที่โครงการและควรมีกลไกที่ทำหน้าที่ติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานและประเมินผลโครงการลงทุนที่สำคัญอย่างเป็นระบบและรายงานคณะรัฐมนตรีทราบเป็นระยะ ๆ

3) **รายงานสรุปผลการประชุมประจำปี 2546 ของ สศช. เรื่อง การพัฒนาที่ยั่งยืน** สศช. ได้จัดให้มีการประชุมประจำปี 2546 เรื่อง “การพัฒนาที่ยั่งยืน” ขึ้นเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2546 ณ ศูนย์การประชุมและแสดงสินค้าอิมแพ็ค เมืองทองธานี เพื่อรายงานผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยใช้ดัชนีชี้วัดความอยู่ดีมีสุขและดัชนีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจต่อเนื่องจากที่ได้รายงานเมื่อปี 2545 นอกจากนี้ ได้รายงานความก้าวหน้าการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 และนโยบายรัฐบาล รวมทั้งระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อให้มีแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจนเป็นที่ยอมรับร่วมกันในสังคมไทย โดยผลของการประชุมสรุปได้ว่า ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาซึ่งควรได้รับการสนับสนุนให้มีการดำเนินงานต่อไป คือ กรอบการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทไทย เพื่อมุ่งให้เกิดการพัฒนา

ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน การพัฒนาดัชนีชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย และการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ มีข้อเสนอแนะว่าภายใต้กรอบแนวคิดเรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืนให้ตระหนักและสอดแทรกแนวคิดเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงไว้ด้วย นอกจากนั้น ควรให้ความสำคัญกับมิติทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไว้ในอันดับต้น ๆ รวมถึง สศช. ควรพิจารณาแนวทางการดำเนินงานเพื่อพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้านการบริหารจัดการและการบังคับใช้กฎหมาย สำหรับความเชื่อมโยงของมิติด้านสังคม

และมิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควรมีแนวทางการบริหารจัดการที่ให้ความสำคัญกับเรื่องค่านิยมและการสร้างเครือข่ายประชาชนให้มีส่วนร่วมในการปกป้องรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.4 การพิจารณาความเหมาะสมแผนงาน/โครงการพัฒนาสาขาต่าง ๆ

หน่วยงานต่างๆ ได้จัดส่งแผนงาน/โครงการพัฒนาให้ สศช. ทำการวิเคราะห์และนำเสนอคณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาในปีงบประมาณ 2546 รวมทั้งสิ้น 13 เรื่อง จำแนกเป็น 5 สาขา ประกอบด้วย 6 แผนงาน 7 โครงการ รวมวงเงินลงทุนที่เสนอเพื่อพิจารณาทั้งสิ้น 1,168,340.77 ล้านบาท (รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 1) แผนงาน/โครงการที่ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการฯ จำแนกเป็น 4 สาขา ประกอบด้วย 6 แผนงาน 6 โครงการ รวมวงเงินลงทุนที่ให้ความเห็นชอบทั้งหมด 1,160,136.57 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 99.30 ของวงเงินลงทุนที่เสนอขอมาทั้งหมด โดยแหล่งที่มาของเงินลงทุนจะประกอบด้วยเงินงบประมาณ 339,691.07 ล้านบาท เงินกู้ทั้งในและนอกประเทศประมาณ 305,078.87 ล้านบาท จากรายได้ขององค์กร 42,887.93 ล้านบาท และภาคเอกชน/อื่น ๆ 472,478.69 ล้านบาท (รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 2) โดยมีสาระสำคัญของแต่ละแผนงาน/โครงการ ดังนี้

สาขาพลังงาน

1) **แผนพัฒนาระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549)** มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญเพื่อพัฒนาระบบไฟฟ้าให้มีความมั่นคง มีความเชื่อถือได้จากผู้ใช้บริการ รวมถึงขยายเขตระบบจำหน่ายไปยังครัวเรือนที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้ นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญเรื่องการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การวิจัยและการพัฒนาระบบรูปแบบทางเทคนิคด้วย การลงทุนภายใต้แผนพัฒนาดังกล่าว ประกอบด้วย แผนพัฒนาระบบไฟฟ้า 10 โครงการ แผนงานด้านวิจัยและพัฒนา 10 โครงการ ซึ่งคณะกรรมการฯ มีความเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในด้านนโยบายไฟฟ้าภาพรวมด้านแผนงาน/โครงการตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 และด้านสถานะทางการเงินของ กฟภ.

2) **โครงการขยายเขตไฟฟ้าให้ราษฎรในชนบท ระยะที่ 3 ของ กฟภ.** การลงทุนของโครงการนี้เป็นการลงทุนภายใต้แผนพัฒนาระบบไฟฟ้าของ กฟภ. ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 เพื่อเร่งรัดขยายเขตจำหน่ายไฟฟ้าให้บ้านเรือนราษฎรในชนบทที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้จำนวน 150,000 หลังคาเรือน ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของ กฟภ. ทั้ง 73 จังหวัด ซึ่งคณะกรรมการฯ ให้ความเห็นชอบเนื่องจากเป็นโครงการที่จะช่วยให้ประชาชนในชนบทได้รับบริการขั้นพื้นฐานเท่าเทียมกัน นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและก่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

3) โครงการก่อสร้างและปรับปรุงเสริมระบบจำหน่าย ระยะที่ 6 ของ กฟผ.

เป็นอีกโครงการหนึ่งที่มีการลงทุนภายใต้แผนพัฒนาระบบไฟฟ้าของ กฟผ. ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและความมั่นคงของระบบในการจ่ายไฟฟ้าและรองรับความต้องการใช้ไฟฟ้าที่จะมีเพิ่มมากขึ้นในอนาคต ซึ่งจะดำเนินงานในพื้นที่ 37 แห่งทั่วทุกภาคของประเทศ ซึ่งคณะกรรมการฯ มีมติให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

4) แผนปรับปรุงและขยายระบบจำหน่ายไฟฟ้า ปีงบประมาณ 2547-

2550 และแผนงานเปลี่ยนระบบสายป้อนอากาศเป็นสายป้อนใต้ดิน ของการไฟฟ้านครหลวง
แผนปรับปรุงและขยายระบบจำหน่ายไฟฟ้า ปีงบประมาณ 2547-2550 เป็นการลงทุนเพื่อปรับปรุงและขยายระบบจำหน่ายพลังไฟฟ้าให้สามารถรองรับความต้องการพลังไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นในเขตนครหลวงได้อย่างเพียงพอและมีคุณภาพดี ประกอบด้วย 6 แผนงาน คือ แผนงานพัฒนาระบบสถานีต้นทางและสถานีย่อย แผนงานพัฒนาระบบสายส่งพลังไฟฟ้า แผนงานพัฒนาระบบจ่ายไฟฟ้าแรงดันกลางและต่ำ แผนงานประสานสาธารณูปโภค แผนงานเปลี่ยนแรงดันไฟฟ้าจาก 12 เควี เป็น 24 เควี และแผนงานเพิ่มประสิทธิภาพในการจ่ายไฟฟ้า

แผนงานเปลี่ยนระบบสายป้อนอากาศเป็นสายป้อนใต้ดินฯ ดำเนินการ 3 โครงการ คือ โครงการพหลโยธิน เริ่มจากถนนพหลโยธินช่วงอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิถึงถนนลาดพร้าว และบริเวณใกล้เคียง โครงการสุขุมวิทเริ่มจากถนนสุขุมวิทช่วงถนนเพลินจิตถึงซอยสุขุมวิท 81 และซอยแยกในถนนสุขุมวิทในช่วงดังกล่าว และโครงการพญาไท ช่วงอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิถึงถนนเพชรบุรี และถนนบริเวณใกล้เคียง

คณะกรรมการฯ เห็นชอบให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาได้และมีข้อเสนอแนะให้รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ และกรุงเทพมหานครควรมีการวางแผนร่วมกันในการวางระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการใต้ดิน โดยจัดทำเป็นแผนงานรวมเพื่อให้เห็นภาพการดำเนินงานทั้งระบบ

สาขาส่ง

5) แผนหลักการพัฒนาระบบการจราจรและขนส่ง ฉบับที่ 2 ตามแผนพัฒนาฯ

ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) สศช. ได้เสนอแผนหลักการพัฒนาระบบการจราจรและขนส่ง ฉบับที่ 2 ตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ให้ กก.สศช. พิจารณาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นนโยบายและแผนหลักในการพัฒนาระบบจราจรและการขนส่งของประเทศครอบคลุม 3 พื้นที่ในเขต กทม. และปริมณฑล พื้นที่ระหว่างเมือง พื้นที่เมืองหลักภูมิภาคและเมืองชายแดน มีนโยบายด้านการจราจรและขนส่งหลักรวม 10 ด้าน และยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบจราจรและขนส่ง 17 ยุทธศาสตร์ ซึ่งคณะกรรมการฯ มีความเห็นให้กระทรวงคมนาคมพิจารณาปรับปรุงแผนหลักการขนส่ง กระทรวงคมนาคม พ.ศ. 2542-2549 และแผนดังกล่าวให้เป็นแบบเดียวกัน เพื่อให้การพัฒนาการจราจรและการขนส่งของประเทศเป็นไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนั้น

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดทำรายละเอียดแผนงานโครงการเสนอขออนุมัติคณะรัฐมนตรีตามขั้นตอนของพระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2521 และพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 เพื่อให้โครงการลงทุนพัฒนาสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศโดยรวม

6) แผนแม่บทการขนส่งมวลชนระบบรางในเขตกรุงเทพมหานครและพื้นที่ต่อเนื่อง มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญเพื่อกำหนดแผนแม่บทการขนส่งมวลชนระบบรางในเมืองใหม่ และเพื่อกำหนดโครงข่ายขนส่งมวลชนระบบรางในเมือง โดยรวมพื้นที่และความเกี่ยวข้องของการรถไฟฯ และโครงการที่จะทดแทนโครงการของ Hopewell ที่ได้ยกเลิกไป มีเป้าหมายการก่อสร้างในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑลระยะทางรวม 375.8 ก.ม. ประกอบด้วย เส้นทางรถไฟชานเมืองสายสีแดง 129.2 ก.ม. เส้นทางรถไฟฟ้ามหานครสายสีน้ำเงิน 84.9 ก.ม. เส้นทางรถไฟฟ้ามหานครสายสีเขียว 76.7 ก.ม. เส้นทางรถไฟฟ้ามหานครสายสีส้ม 53.3 ก.ม. และเส้นทางรถไฟฟ้ามหานครสายสีเหลือง 31.7 ก.ม. โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี 2544 ซึ่งคณะกรรมการฯ มีความเห็นว่าเพื่อให้แผนแม่บทฯ มีความสมบูรณ์สามารถใช้เป็นกรอบในการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (สจร.) ควรดำเนินการปรับปรุงแผนแม่บทฯ ในบางประเด็นที่สำคัญ ๆ ได้แก่ การประมาณการปริมาณผู้โดยสารที่อาจสูงเกินความเป็นจริง ควรปรับปรุงแผนแม่บทฯ เป็นระยะๆ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ฐานการคลัง ภาระหนี้ของประเทศและรูปแบบการพัฒนาเมืองที่เปลี่ยนแปลงไป โดยปรับปรุงข้อมูลพื้นฐานต่างๆ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น การพัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งมวลชนภายใต้แผนแม่บทฯ ควรพิจารณาปรับรูปแบบทางกายภาพของโครงการที่ก่อให้เกิดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมตามแนวเส้นทางน้อยที่สุด โดยเฉพาะในเส้นทางที่เชื่อมโยงระหว่าง บางซื่อ-หัวลำโพง-มักกะสัน ตลอดจนหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนของการลงทุนพัฒนาเส้นทางต่างๆ ในโครงข่ายระบบขนส่งมวลชน ควรศึกษาในรายละเอียดของการจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาระบบขนส่งมวลชนให้มีความชัดเจน เพื่อเป็นทางเลือกที่สำคัญที่จะทำให้โครงการประสบความสำเร็จและไม่เป็นภาระต่องบประมาณในระยะยาว และให้ความสำคัญกับการจัดเก็บภาษีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเพื่อใช้เป็นเงินกองทุนสำหรับการพัฒนาระบบขนส่งมวลชนระบบราง รวมทั้งควรให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน เพื่อลดกระแสการต่อต้านโครงการที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

7) การให้เอกชนเข้าร่วมดำเนินงานในโครงการคลังสินค้า โครงการครัวการบิน โครงการอุปกรณ์บริการภาคพื้น และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการซ่อมบำรุง และโครงการระบบให้บริการเชื้อเพลิงอากาศยาน (ยกเว้น Hydrant) ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ของบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) คณะกรรมการของบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) มีมติอนุมัติในหลักการให้เอกชนร่วมลงทุนในโครงการคลังสินค้า โครงการครัวการบิน โครงการอุปกรณ์บริการภาคพื้นและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการซ่อมบำรุง และโครงการระบบให้บริการเชื้อเพลิงอากาศยาน (ยกเว้น Hydrant) ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ตามผลการศึกษาของมูลนิธิ

สถาบันทรัพย์สินทางปัญญาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (มูลนิธิสถาบันฯ) โดยลงทุนรูปแบบ Build-Transfer-Operate (BTO) คือรัฐเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน แต่เอกชนได้สิทธิ์ในการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินแล้วจ่ายส่วนแบ่งรายได้และค่าเช่าพื้นที่ให้แก่รัฐ กำหนดระยะเวลาสัมปทาน 20 ปี ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นด้วยกับการให้เอกชนเข้าร่วมงานในโครงการทั้ง 4 โครงการ อย่างไรก็ตาม ทอท. ควรดำเนินการในเรื่องการกำหนดคุณสมบัติของภาคเอกชน การเจรจาต่อรองด้านส่วนแบ่งรายได้ และการจัดทำสัญญากับภาคเอกชนเพื่อให้การดำเนินการคัดเลือกเอกชนเข้าร่วมงานสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8) โครงการจัดหาเครื่องบินตามแผนวิสาหกิจ 2545/46-2549/50 ของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) บริษัทการบินไทย จำกัด ได้จัดทำโครงการจัดหาเครื่องบินตามแผนวิสาหกิจ 2545/46-2549/50 จำนวน 17 ลำ กำหนดรับมอบในเดือนตุลาคม 2546 จำนวน 2 ลำ เดือนกันยายน 2546-ตุลาคม 2547 จำนวน 7 ลำ เดือนตุลาคม 2547-ตุลาคม 2548 จำนวน 3 ลำ และเดือนตุลาคม 2548- ตุลาคม 2549 จำนวน 5 ลำ โดยมีเป้าหมายและกลยุทธ์ในการสนับสนุนเครือข่ายการบินที่ขยายตัว เพื่อรักษาอัตราการเติบโตของรายได้ และแผนการใช้ฝูงบินอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งคณะกรรมการฯ ให้ความเห็นชอบถึงแม้ว่ามีปัจจัยเสี่ยงและเงื่อนไขสำคัญหลายประการที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นไปได้ของโครงการ โดยมีข้อเสนอแนะให้ บกท. ควรพิจารณาแนวทางการบริหารความเสี่ยง โดยเฉพาะการพิจารณาทางเลือกในการจัดหาเครื่องบินในกรณีที่ไม่สามารถเจรจาซื้อเครื่องบิน B 747-400 ของ United Airlines ได้ รวมทั้งแนวทางการปรับตัวในตลาดที่มีความเสี่ยง

สาขาสื่อสาร

9) โครงการขยายบริการโทรศัพท์ 565,500 เลขหมายของบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) มีเป้าหมายเพื่อขยายบริการโทรศัพท์พื้นฐานทั่วประเทศ แยกเป็นเขตนครหลวง 74,670 เลขหมาย และเขตภูมิภาค 490,830 เลขหมาย ซึ่งนอกจากเป็นการบรรเทาความขาดแคลนเลขหมายโทรศัพท์แล้ว ยังเป็นการเพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาดในธุรกิจโทรคมนาคมในประเทศ เพื่อรักษาความเป็นผู้นำในตลาดบริการโทรศัพท์พื้นฐาน ซึ่งคณะกรรมการฯ ให้ความเห็นชอบ เนื่องจากเป็นการตอบสนองความต้องการบริการโทรศัพท์พื้นฐานในเขตนครหลวงและภูมิภาคที่ยังมีผู้รอคอยการติดตั้ง (Waiting List) อีกเป็นจำนวนมาก

สาขาสาธารณสุข

10) แผนการดำเนินงานตามภารกิจหลักของการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2546-2549 (ภายใต้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์) แผนการดำเนินงานตามภารกิจหลักของการเคหะฯ มีวัตถุประสงค์หลัก คือ ใช้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงาน เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในการอยู่อาศัยและยกระดับคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาส ผู้มีรายได้น้อยและ

ปานกลาง รวมถึงเพื่อส่งเสริมกระบวนการพัฒนาเมือง และการอยู่อาศัยเพื่อนำไปสู่ความเป็นเมืองน่าอยู่-ชุมชนน่าอยู่ แผนงานดังกล่าวประกอบด้วย 8 แผนงาน 1 โครงการ ซึ่งคณะกรรมการฯ ให้ความเห็นชอบในบางส่วน โดยส่วนที่ไม่เห็นชอบ ได้แก่ แผนงานให้บริการหน่วยงานของรัฐ และตอบสนองนโยบายพิเศษของรัฐบาล โครงการฟื้นฟูเมืองชุมชนดินแดง และปรับลดบางแผนงานย่อย ภายใต้แผนงานยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน

11) โครงการเพื่อการพัฒนาประจำปี 2547 ของการประปาส่วนภูมิภาค
โครงการเพื่อการพัฒนาประจำปี 2547 ของ กปภ. เป็นการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบการผลิต ระบบส่งและระบบจำหน่ายน้ำประปาในพื้นที่ประสบปัญหา ให้สามารถรองรับการให้บริการน้ำประปาแก่ประชาชนในภูมิภาคได้เพิ่มขึ้นในอีก 10 ปีข้างหน้า โดยลงทุนในโครงการก่อสร้างปรับปรุงขยายการประปาจำนวน 17 แห่ง 17 จังหวัดทั่วทุกภาคของประเทศ เป็นประปาขนาดกลาง และเล็กให้บริการในเขตพื้นที่อำเภอเมืองและอำเภออื่น ๆ โครงการปรับปรุงกิจการประปาภายหลังการรับโอน จำนวน 16 แห่ง 16 จังหวัดทุกภาคทั่วประเทศ เป็นประปาขนาดเล็กให้บริการในเขตชนบท ซึ่งคณะกรรมการฯ ให้ความเห็นชอบกับโครงการก่อสร้างปรับปรุงขยายการประปา 15 แห่ง และโครงการปรับปรุงกิจการประปาภายหลังการรับโอน 16 แห่ง โดยให้ทบทวนโครงการประปาปราชญ์ และการประปาปากช่อง เนื่องจากเป็นการวางแผนลงทุนก่อนเวลาอันสมควร

สาขาสังคม

12) โครงการจัดตั้งสถาบันพณิชยนาวิธานชาติของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยจัดตั้งที่นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร อ.ปลวกแดง จ.ระยอง เพื่อผลิตบุคลากรด้านพณิชยนาวิในทุกสาขาที่เกี่ยวข้อง จัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาการต่อเรือและซ่อมแซมเรือควบคู่กันไป รวมทั้งฝึกอบรมและพัฒนากำลังคนด้านพณิชยนาวิในหลักสูตรต่าง ๆ ตามมาตรฐานสากล ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นว่าไม่ควรสนับสนุนการจัดตั้งสถาบันดังกล่าว เนื่องจากต้องใช้งบประมาณที่ค่อนข้างสูง และเป็นการผูกพันงบประมาณในระยะยาว ประกอบกับโครงการยังขาดความชัดเจนในด้านความพร้อมของครูอาจารย์ หลักสูตรตัวป้อน และความเหมาะสมของสถานที่